

TESTE REZOLVATE

Limba și Literatura română pentru concursuri școlare și olimpiade

Clasa a IV-a

www.portalinvatamant.ro

Test nr. 1

Concurs școlar național tip I

Etapa I

Partea I: Standard

Citește cu atenție textul și bifează în grilă răspunsurile corecte:

Legenda spune că demult, în vremuri îndepărtate, pe când animalele dețineau puterea de a vorbi, un tigrul alb și fără dungi a călătorit până la marginea junglei pentru a privi lanurile cu grâu. Acolo a văzut un om stând la umbra unui copac. Nu departe de acest om era un bivol care se odihnea după aratul domeniilor unde creștea orezul. Tigru s-a furișat până în spatele bivolului și i-a spus:

– Am observat că omul nu are putere, nu are miros foarte dezvoltat, nu are brațe cine știe ce vânjoase. Cu toate acestea, el este stăpânul tău și te face să muncești pentru el. Tu ești de douăzeci de ori mai puternic și, totuși, i te supui. Am auzit că sursa puterii oamenilor este înțelepciunea. Spune-mi, bivole, ce înseamnă înțelepciunea și de unde o obțin oamenii?

– Nu știu nimic, răspunse bivolul. De ce nu îl întrebi pe el?

Văzând că nu poate obține un răspuns de la bivol, tigru s-a dus la om și l-a întrebat:

– Măi, omule, te rog să-mi răspunzi și mie la o întrebare: ce este înțelepciunea și de unde provine ea?

Omul și-a șters sudoarea de pe frunte și a spus:

– Înțelepciunea este foarte prețioasă, iar eu nici nu mă gândesc să o împărtășesc cu tine.

– Alegerea îți aparține. De trei zile nu mănânc, nu dorm din cauza acestei întrebări. Mi-ar prinde bine o masă să-mi potolesc foamea.

Omul a privit ochii înfometăți și înfricoșători ai tigrului și a răspuns:

– Dacă mă gândesc mai bine, aș putea să-ți dau și ție puțină înțelepciune, dar am uitat-o acasă. Trebuie să mă duc să o iau. Dacă vii cu mine, este posibil ca sătenii să te atace. Mă aștepti aici până mă întorc?

Tigru a răspuns că îl va aștepta. Atunci omul i-a mărturisit că îi este teamă să-l lase liber lângă animale. Prin urmare, s-au învoit ca tigru să fie legat de un copac.

Nu trecu mult timp și omul s-a întors însoțit de cei trei fii ai lui. Aveau brațele pline cu paie. Au așezat paie în jurul tigrului și le-au dat foc. Tigru s-a luptat cu disperare să scape. Într-un final, flăcările au ars funia groasă care-l ținea pe tigrul legat de copac. Animalul a fugit disperat la râu să-și stingă blana în flăcări.

În timp, rănilor tigrului s-au vindecat, dar dungile au rămas pe blana sa până în ziua de astăzi.

(Legendă chinezească)

1. Textul prezentat este:

a) o poezie

- b) o descriere
- c) o legendă
- d) o scrisoare

2. Acțiunea prezentată se petrece:

- a) pe malul unei ape
- b) la marginea junglei
- c) într-o pădure
- d) în savană

3. Omul se odihnea:

- a) la umbra unui copac
- b) în poiană
- c) pe malul râului
- d) în pădure

4. Puterea secretă a omului era:

- a) vorbirea
- b) hărnicia
- c) înțelepciunea
- d) focul

5. Ochii tigrlui erau:

- a) înfometați și înfricoșători
- b) feroși și amenințători
- c) înfricoșători și vicleni

6. Seria cuvintelor despărțite corect în silabe sunt:

- a) bi-vo-lul, în-fri-co-șă-tori, di-spe-ra-re, în-țe-lep-ciu-ne
- b) bi-vo-lul, în-fri-co-șă-to-ri, dis-pe-ra-re, în-țe-le-pciu-ne
- c) bi-vo-lul, în-fri-co-șă-tori, dis-pe-ra-re, în-țe-lep-ciu-ne
- d) bi-vol-ul, în-fri-co-șă-tori, di-spe-ra-re, în-țe-lep-ciu-ne

7. În enunțul „*Omul a privit ochii înfometați și înfricoșători ai tigrlui.*” sunt:

- a) trei substantive, un verb, un adjectiv
- b) trei substantive, un verb, două adjective
- c) două substantive, un verb, un adjectiv
- d) două substantive, un verb, două adjective

8. Cuvântul „*timp*”, din ultimul enunț, are același înțeles cu cel din text, în exemplul:

- a) În timp, vei înțelege valoarea sfaturilor mamei tale.
- b) Trenul va sosi la timp.
- c) Se anunță timp frumos în această săptămână.
- d) Nu am timp să văd filmul.

9. Seria de cuvinte cu același înțeles (sinonime) este:

- a) a se furișa, a se ascunde, a se duce
- b) a se furișa, a se strecura, a pleca
- c) a se furișa, a se tupila, a intra
- d) a se furișa, a se strecura, a se tupila

10. Cuvântul cu sens opus pentru „*întrebă*” este:

- a) spune
- b) răspunde
- c) zice
- d) rostește

11. Cuvântul „*muncești*” cuprinde:

- a) două silabe, opt litere, șapte sunete
- b) două silabe, opt litere, opt sunete
- c) trei silabe, opt litere, șapte sunete
- d) trei silabe, opt litere, șapte sunete

12. Subiectul enunțului „*În timp, rănila tigrului s-au vindecat.*” este:

- a) tigrului
- b) timp
- c) rănila
- d) vindecat

13. Propoziția „*Rănila tigrului s-au vindecat.*” transformată în propoziție simplă la numărul singular are următoarea formă:

- a) Tigrul s-a vindecat.
- b) Rana s-a vindecat.
- c) Rănila s-au vindecat.
- d) Rana tigrului s-a vindecat.

14. Nu este înrudit cu cuvântul „*înțelepciune*”:

- a) înțelept
- b) înțeleaptă
- c) înțepat

15. Forma de viitor a enunțului „*Flăcările au ars funia groasă.*” este:

- a) Flăcările ardeau funia groasă.
- b) Flăcările ard funia groasă.
- c) Flăcările vor arde funia groasă.
- d) Flăcările i-au ars funia groasă.

16. În ultimul enunț din textul dat sunt:

- a) două verbe
- b) un verb
- c) trei verbe
- d) patru verbe

PARTEA a II-a: Excelență

17. În enunțul:

„Tigrul sa furișat lângă om întrebându-l dacăi poate spune ce este înțelepciunea.”
sunt:

- a) cinci greșeli
- b) șase greșeli
- c) două greșeli
- d) o greșeală

18. Cuvântul „*masă*” are același înțeles ca și cel din text în enunțul:

- a) Ceștile sunt așezate pe masă.
- b) Mama ne așteaptă la masă.
- c) Se anunță o masă de aer rece.

Test nr. 1

Concurs școlar național tip I

Etapa a II-a

Partea I: Standard

Citește cu atenție textul și bifează în grilă răspunsurile corecte care sunt legate de text, dar și pe cele independente textului dat:

Azi-dimineață a fost o ocazie fericită pentru a-l cunoaște mai bine pe Garrone. Am intrat în școală, ce-i drept cam târziu, deoarece mă oprise învățătoarea dintr-a-ntâia ca să mă întrebe la ce oră putea veni acasă la noi într-o vizită. Învățătorul nostru nu venise încă, și trei-patru băieți îl chinuiau pe bietul Crossi, cel cu părul roșcat, care are un braț rupt, iar mama lui vinde verdețuri și zarzavaturi. Îl provocau împingându-l cu riglele, aruncau în el coji de castane, îl strigau „schilodul” și „monstrul”, împingându-l batjocoritor. Și el, singur singurel stătea pierit și-i asculta, privind când la unul, când la altul, implorându-i cu privirea să-i dea pace. Dar ceilalți îl batjocoreau din ce în ce mai înverșunați, în timp ce el începu să tremure și să devină roșu de mânie. Deodată Franti, obrăznicătura clasei, se sui pe o bancă, imitând-o pe mama lui Crossi cu două coșuri în brațe, când venea să-l aștepte pe băiatul ei la poartă; acum nu mai venea, căci era bolnavă. Atunci Crossi își pierdu răbdarea și, apucând o călimară nimeri tocmai în pieptul învățătorului care intra în clipa aceea.

Toți au fugit la locurile lor și au făcut brusc liniște, tare speriați.

Învățătorul, palid, se duse la catedră și, cu o voce înfuriată, întrebă:

– Cine a fost?

Nimeni nu a răspuns.

Învățătorul mai strigă o dată, ridicând și mai mult glasul:

– Cine e?

Atunci Garrone, înduișat de situația bietului Crossi, se ridică brusc și spuse cu glas hotărât:

– Eu.

Învățătorul se uită la el, se uită la elevii uimiți; apoi cu glas calm spuse:

– Nu ești tu!

Și, după o clipă:

– Vinovatul nu va fi pedepsit! Să se ridice!

Crossi se ridică și, plângând, spuse:

– Mă loveau, mă luau în bătaie de joc, mi-am pierdut răbdarea...am aruncat...

– Așază-te în bancă! spuse învățătorul. Să se ridice în picioare cei care l-au provocat!

S-au ridicat patru cu capul plecat.

– Voi, spuse învățătorul, ați jignit un coleg de-al vostru, care nu v-a provocat cu nimic, ați râs pe seama unui copil nefericit, ați dat într-o ființă plăpândă care nu se poate apăra. Ați comis o faptă din cele mai josnice, mai rușinoase din câte pot păta onoarea unei creaturi umane. Lașilor!

După ce a spus toate acestea, a venit printre bănci, a pus o mână sub bărbia lui Garrone, care stătea cu capul în jos și, ridicându-i fața, l-a fixat în ochi și i-a spus:

– Tu ești un suflet nobil.

Garrone, profitând de moment, șopti nu știu ce vorbe la urechea învățătorului și el, întorcându-se spre cei patru vinovați, le spuse scurt și aspru:

– Vă iert!

(Edmondo De Amicis, *O faptă generoasă*)

1. Întâmplarea se petrece:

- a) în curtea școlii
- b) în sala de clasă
- c) la poarta școlii
- d) în parc

2. Povestitorul a intrat în școală târziu deoarece:

- a) plecase târziu de acasă
- b) se oprise la magazin
- c) îl oprise învățătoarea dintr-a-ntâia
- d) îi era teamă de cei patru băieți

3. Seria corectă care unește personajul cu replica sa este:

1. „– Tu ești un suflet nobil.”	a) Crossi
2. „– Eu.”	b) Garrone
3. „Azi dimineață a fost o ocazie fericită pentru a-l cunoaște mai bine pe Garrone.”	c) învățătorul
4. „– Mă loveau, mă luau în bătaie de joc....”	d) povestitorul

- a) 4-a; 2-b; 1-c; 3-d
- b) 4-c; 2-b; 1-a; 3-d
- c) 4-d; 2-b; 1-c; 3-a
- d) 1-a; 2-b; 3-c;4-d

4. Enunțul „*Învățătorul, palid, se duse la catedră și, cu o voce înfuriată, întrebă:*” trădează faptul că:

- a) Învățătorul era grăbit pentru că venise în clasă târziu.
- b) Învățătorul fusese lovit puternic cu călimara.
- c) Învățătorul era furios pe situația observată în clasă.
- d) Învățătorului îi era milă de Crossi.

5. În enunțul „*Tu ești un suflet nobil*” cuvântul subliniat este:

- a) substantiv comun

- b) adjectiv
- c) substantiv propriu
- d) verb

6. Enunțul „*Atunci Crossi își pierdu răbdarea și, apucând o călimară, nimeri tocmai în pieptul învățătorului care intra în clipa aceea*” exprimă faptul că:

- a) Băiatul era foarte agresiv.
- b) Băiatul nu mai avea nevoie de acea călimară cu cerneală.
- c) Băiatul își pierduse răbdarea.
- d) Băiatului nu-i plăcea la școală.

7. Sensul expresiei „*a sta cu capul în jos*” este redat în enunțul:

- a) Copiii au stat jos, mulțumiți că au fost iertați.
- b) Crossi privea în jos rușinat de întreaga situație.
- c) Călimara nimeri în pieptul învățătorului și căzu jos.
- d) Garrone stătea cu capul plecat.

8. Expresia „*suflet nobil*” are sensul de:

- a) om bogat
- b) om inteligent
- c) om bun
- d) om corect

9. În enunțul „*Învățătorul le spuse scurt*” cuvântul subliniat este:

- a) pronume personal, persoana a III-a, gen masculin, numărul plural
- b) pronume personal, persoana a II-a, gen masculin, numărul plural
- c) pronume personal, persoana a III-a, gen feminin, numărul plural
- d) pronume personal, persoana a III-a, gen masculin, numărul singular

10. Enunțul în care cuvântul „*poartă*” are același sens ca cel din text este:

- a) Elevii poartă ghiozdanele în spate.
- b) Cei patru se poartă nedrept cu bietul Crossi.
- c) Un ulm înalt creștea la poartă.
- d) Învățătorul se poartă corect cu toți elevii.

11. Subiectul propoziției: „*S-au ridicat patru, cu capul plecat*” este:

- a) ridicat
- b) capul

- c) plecat
- d) patru

12. Propoziția simplă dedusă din „*După toate acestea, învățătorul a venit printre bănci.*” este:

- a) Învățătorul a venit.
- b) Învățătorul a venit printre bănci.
- c) După acestea, a venit.
- d) După toate acestea, a venit printre bănci.

13. Seria de verbe cu același sens pentru verbul „*a batjocori*” este:

- a) a umili, a întreba, a înjosi
- b) a împinge, a insulta, a înjosi
- c) a umili, a insulta, a lovi
- d) a umili, a insulta, a înjosi

14. Seria de cuvinte despărțite corect în silabe este:

- a) schi-lo-dul, imp-lo-rând, az-vâr-li
- b) schi-lod-ul, îm-plo-rând, az-vâr-li
- c) schi-lo-dul, im-plo-rând, az-vâr-li
- d) schi-lo-dul, îm-plo-rând, a-zvâr-li

15. Seria corectă de cuvinte cu sens opus pentru „*ridică*”, „*vinde*”, „*intră*” este:

- a) aduce, cumpără, iese
- b) coboară, cumpără, iese
- c) coboară, cumpără, apare
- d) coboară, împarte, iese

16. Expresia „*voce înfuriată*” nu are același sens cu:

- a) glas mânios
- b) ton nervos
- c) voce groasă
- d) glas puternic

PARTEA a II-a: Excelență

17. Enunțul în care cuvântul „*scurt*” are același sens cu cel din text este:

- a) Drumul scurt până în poiană l-am parcurs cu bicicleta.

- b) Fetița are agrafe colorate prinse în părul său scurt.
- c) Tata mi-a vorbit scurt și clar despre reguli.
- d) În scurt timp sosește mătușa pe la noi.

18. În expresia „*implorându-i cu privirea*”, cuvântul subliniat este, ca parte de vorbire:

- a) pronume personal
- b) numeral
- c) verb
- d) altă parte de vorbire

Test nr. 1

Concurs școlar național tip I

Etapa Națională

Citește cu atenție textul și bifează în grilă răspunsurile corecte care sunt legate de text, dar și pe cele independente textului dat:

Partea I: Standard

Pajiștea pe care pășteau vacile și se alergau caii era mărginită de un vechi zid de piatră.

Înăuntrul aceluia zid, la o aruncătură de băț de un șopron și de un hambar, își găsisese adăpost o familie de șoareci de câmp foarte gureși.

Fermierul se mutase în altă parte, șopronul fusese lăsat în părăsire iar hambarul era gol-goluț. Iarna se apropia și, din această cauză, șoarecii s-au pus pe strâns boabe de porumb, nuci și grâu, și paie. Zi și noapte trudeau toți fără încetare. Toți, dar nu și Frederick.

– Frederick, de ce nu pui mâna să muncești? l-au întrebat șoriceii.

– Dar muncesc, le-a răspuns el. Adun raze de soare pentru zilele reci și mohorâte de iarnă.

Iar când l-au văzut cum stă și se uită foarte atent la pajiște, ceilalți șoriceii l-au întrebat:

– Dar acum ce mai faci, Frederick?

– Strâng culori, a răspuns el scurt. Pentru că iarna e cenușie.

Mai târziu, când Frederick părea că ațipise, l-au luat dojenitori la întrebări:

– Visezi, Frederick?

Dar el a ripostat:

– Nici pomeneală! Fac provizii de cuvinte. Sunt multe și nesfârșite zilele de iarnă și la un moment dat n-o să mai avem ce să ne spunem.

Și iată c-au sosit zilele de iarnă, când a căzut prima zăpadă, cei cinci șoriceii s-au aciuat în ascunzători, printre pietrele din zid.

La început, șoriceii au mâncat pe săturate, istorisind întâmplări cu vulpi nătânge și pisici neghioabe. Erau o familie fericită.

Dar, puțin câte puțin, au ronțăit cam toate nucile și toate fructele, paiele se terminaseră deja, iar din porumb mai rămăsese doar o palidă amintire. Printre pietrele din zid era frig și nimeni nu mai avea poftă de sporovăit.

Și-au amintit cum le vorbea Frederick despre razele de soare, și despre culori, și despre cuvinte. Atunci l-au întrebat:

– Dar de proviziile tale ce se aude, Frederick?

– Închideți ochii, le-a spus Frederick, cățărându-se pe un pietroi. Acum, trimit spre voi razele soarelui. Simțiți cum strălucirea lor aurie...

Și pe măsură ce Frederick le povestea despre soare, cei patru șoricei simțeau cum se încălzesc încet-încet. Să fi fost vocea lui Frederick? Să fi fost o vrajă?

– Dar culorile, Frederick? au întrebat șoriceii cuprinși de neliniște.

– Închideți din nou ochii, i-a îndemnat Frederick.

Și în vreme ce le povestea despre brebeneii albaștri, macii roșii și frunzele verzi, puteau zări culorile aievea, ca și când ar fi fost zugrăvite în mintea lor.

– Dar cuvintele, Frederick?

Frederick și-a dres glasul și, de parcă s-ar fi aflat pe scenă, a început:

Cine spulberă zăpada? Cine gheața o topește?

Cine strică vremea? Cine-o înveselește?

Cine crește iar trifoiul în luna lui cireșar?

Cine-mpuținează ziua și aprinde luna iar?

(Leo Lionni, *Frederick*)

1. Șoriceii și-au făcut adăpost:

- a) într-un hambar părăsit
- b) sub un șopron
- c) înăuntrul unui zid de piatră
- d) sub podea

2. Șoriceii s-au pus pe strâns boabe pentru că:

- a) era toamnă
- b) se distrau
- c) îi rugase Frederick
- d) se apropia iarna

3. Zidul mărginea:

- a) o pajiște
- b) o grădină
- c) o livadă
- d) o pădure

4. Lângă zid se aflau:

- a) mai multe case
- b) cuiburile șoarecilor
- c) multe bețe

d) un hambar și un șopron

5. Așa cum reiese din text, hambarul era:

- a) mare
- b) gol-goluț
- c) dărăpănat
- d) încăpător

6. Potrivit informațiilor oferite de text, șopronul era:

- a) lăsat în părăsire
- b) spațios
- c) murdar
- d) întunecos

7. În enunțul „*Adun raze de soare pentru zilele reci și mohorâte de iarnă.*” se regăsesc:

- a) patru adjective
- b) trei adjective
- c) două adjective
- d) un adjectiv

8. În enunțul „*Fac provizii de cuvinte*”, predicatul este exprimat prin:

- a) verb, persoana a III-a, singular, timp prezent
- b) verb, persoana I, plural, timp prezent
- c) verb, persoana I, singular, timp prezent
- d) verb, persoana I, singular, timp viitor

9. Verbul care provine de la substantivul „*ascunzătoare*” este:

- a) ascunziș
- b) ascundere
- c) ascunzători
- d) a ascunde

10. În enunțul „*Sunt multe și nesfârșite zilele de iarnă.*”, subiectul este:

- a) zilele
- b) nesfârșite
- c) iarnă
- d) multe

11. Cuvântul care nu are același număr de silabe ca și „**nesfârșite**” este:

- a) sporovăit
- b) șoricei
- c) cuiburile
- d) șoriceii

12. Asocierea corectă a cuvintelor cu explicația potrivită este:

a) șopron	1. adăpostit vremelnic undeva sau pe lângă cineva
b) hambar	2. lipsă de îndrăzneală, teamă, rușine
c) aciuat	3. construcție din scânduri în care se țin uneltele sau nutrețul
d) gureș	4. care vorbește mult
e) sfială	5. magazie în care se păstrează cerealele

- a) a-2; b-5; c-1; d-4; e-3
- b) a-3; b-1; c-5; d-4; e-2
- c) a-3; b-5; c-1; d-4; e-2
- d) a-4; b-5; c-1; d-3; e-2

13. Seria de cuvinte cu sens opus pentru „**sfială**” este:

- a) timiditate, curaj, cutezanță
- b) cutezanță, curaj, temeritate
- c) cutezanță, jenă, temeritate
- d) încercare, cutezanță, jenă

14. În enunțul „**Cine-o înveselește?**”, cuvântul subliniat este:

- a) numeral
- b) verb
- c) pronume personal
- d) substantiv

15. Cuvântul care nu poate fi substantiv este:

- a) pui
- b) duce
- c) poartă
- d) mohorât

16. Seria de substantive cu o singură formă atât pentru singular, cât și pentru plural este:

- a) soare, șoareci, arici
- b) unchi, pui, arici

- c) soare, pui, raze
- d) soare, provizii, arici

PARTEA a II-a: Excelență

17. Expresia „*să pui mâna*”, așa cum reiese din text, înseamnă:

- a) să se atingă
- b) să pipăie
- c) să înceapă să lucreze
- d) să abandoneze

18. Punctele de suspensie nu pot fi utilizate în cazul în care:

- a) indică lipsa unui fragment din text
- b) redau cuvintele personajelor
- c) marchează o întrerupere în vorbire
- d) indică lipsa unei părți din enunț

Test nr. 1

Concurs școlar național tip II

Cufărul zburător

de Hans Christian Andersen

„Era odată un negustor așa bogat că ar fi putut să pardosească cu bani toată strada lui și o ulicioară întreagă, dar nu le pardosea pentru că-și întrebuița banii altfel, și când dădea o para lua înapoi un galben, că era priceput. Dar într-o bună zi a murit.

Fecioru-su a moștenit toată averea și când s-a văzut cu atâta bănet a început să ducă o viață de risipă. Făcea zmee din banii de hârtie și arunca în apă bani de aur în loc de pietre. Cu asemenea îndeletniciri, paralele s-au isprăvit repede și nu i-au mai rămas decât patru bănuți de aramă, iar haine nu mai avea decât un halat vechi și o pereche de papuci.

1. Ce ar fi putut face negustorul cu banii?

- a) să-și cumpere o vilă
- b) să pardosească strada și o ulicioară
- c) să-și plătească datoriile
- d) să se ducă în concediu
- e) să deschidă o afacere

2. Ce i-a rămas băiatului din toată averea?

- a) o casă mare
- b) zmee și pietricele
- c) patru bănuți de aramă, un halat vechi și o pereche de papuci
- d) mulți prieteni
- e) o stradă pardosită cu bani

Fiind așa sărac, prietenii n-au mai vrut să știe de el. Numai unul din ei, care avea un suflet bun, i-a trimis un cufăr și o scrisorică: „Fă-ți bagajul”. Dar el nu avea bagaj și s-a băgat chiar el în cufăr.

Cufărul acesta era tare ciudat. Cum îl încuii, începea să zboare. Așa că băiatul nostru a zburat, printre nori, tot mai departe, până în țara turcilor. Acolo a ascuns cufărul într-o pădure și a intrat în oraș. Nimeni nu-l băga în seamă fiindcă turcii umblau ca și el, în halat și papuci. Tot mergând, a întâlnit o doică cu un copil la piept.

– Ascultă, doică, ce palat este acela cu ferestre așa înalte?

– Acolo stă fata sultanului. S-a prorocit că va fi necăjită din pricina unui iubit și n-are voie să stea nimeni de vorbă cu ea, numai în prezența sultanului și a sultanei.

Feciorul s-a dus, a luat cufărul, s-a băgat în el și a zburat pe acoperișul palatului. Aici s-a strecurat pe fereastră în camera prințesei.

Prințesa dormea și era așa de frumoasă că feciorul nu s-a putut opri și a sărutat-o. Fata s-a trezit speriată dar el i-a spus că e Dumnezeuul turcilor și a venit din văzduh doar pentru dânsa. Auzind acestea, ea a fost foarte măgulită. Apoi au stat de vorbă iar el i-a spus tot felul de lucruri minunate. În cele din urmă feciorul i-a cerut mâna iar fata a spus da.

– Să vii sâmbătă seara, i-a spus ea. Atunci sultanul și sultana vin la mine la ceai. Au să fie foarte mândri că am fost cerută de Dumnezeu turcilor. Numai că mamei îi plac poveștile cu tâlc și cuviincioase, iar tatălui poveștile vesele. Să le spui atunci o poveste pe placul lor.

Apoi fata i-a dat în dar o sabie plină cu bani iar feciorul a plecat la el în pădure unde s-a apucat să născocască o poveste.

3. Ce obiect a primit băiatul de la prietenul său?

- a) un paloș
- b) o pungă cu bani
- c) un cufăr fermecat
- d) haine
- e) mâncare

4. De ce s-a băgat feciorul în cufăr?

- a) pentru că nu avea bagaj
- b) ca să vadă cât este de încăpător
- c) să inspecteze dacă nu cumva are vreun defect
- d) ca să doarmă în el
- e) ca să așeze halatul și papucii

5. Unde a ajuns feciorul?

- a) într-o pădure
- b) pe acoperișul unui palat
- c) în țara turcilor
- d) lângă un râu
- e) în junglă

6. De ce nu-l băga nimeni în seamă pe fecior în țara turcilor?

- a) pentru că era sărac
- b) pentru că nu avea haine frumoase
- c) pentru că nu știa limba turcilor
- d) pentru că avea o înfățișare diferită față de a turcilor
- e) pentru că toți purtau halate și papuci

7. Cum s-a simțit fata sultanului când a aflat că feciorul este Dumnezeu turcilor?

- a) pierdută
- b) înfricoșată
- c) speriată

- d) măgulită
- e) veselă

8. În ce zi a săptămânii, potrivit spuselor fetei, trebuia să revină la palat feciorul?

- a) într-o sâmbătă
- b) într-o zi de luni
- c) într-o duminică dimineața
- d) într-o vineri
- e) luni la ora prânzului

9. Potrivit informațiilor fetei, ce povești erau pe placul sultanului și al sultanei?

- a) sultanul prefera povești aventuroase, iar sultana povești cu tâlc și cuviincioase
- b) sultanul prefera povești vesele, iar sultana povești cu tâlc și cuviincioase
- c) sultanul prefera povești vesele, iar sultana povești cu zmei
- d) sultanul prefera povești cu animale, iar sultana povești cu tâlc și cuviincioase
- e) sultanul prefera povești vesele, iar sultana povești despre oameni simpli

Sâmbătă seara feciorul s-a întors la palat cu povestea gata pentru a fi spusă tuturor.

– Nu vrei să ne spui o poveste? a spus sultana; dar să fie cu tâlc.

– Da, și să fie veselă, a spus sultanul.

– Bine, ascultați: era odată un mănunchi de chibrituri și chibriturile acestea erau foarte mândre de originea lor. Se făleau că se trag dintr-un brad bătrân și înalt din care fiecare din ele era o așchie. Chibriturile ședeau pe masă între o scăpărătoare veche și o tigaie tot veche. Își aduceau aminte de tinerețe și povesteau tigăii:

„Când eram noi în copac, stăteam într-o creangă verde. Dimineața și seara beam ceai de diamant, adică rouă, toată ziua ne îmbăiam în soare iar păsările ne spuneau povești. Vedeam că suntem bogate. Fagii, mestecenii și ceilalți copaci erau îmbrăcați numai vara, iar iarna erau goi, dar familia noastră era îmbrăcată și vara și iarna. Dar, într-o zi, a venit un tăietor de lemne și familia noastră s-a împărțit în toate părțile. Trunchiul a devenit catarg pe o corabie mare, ramurile s-au împrăștiat care-ncotro iar noi avem acum menirea să aprindem oamenilor lumina.”

„Soarta mea a fost alta, a spus tigaia. De când am venit pe lume am fost de o mie de ori curățită și încălzită. Eu fac treabă cu temei și sunt la loc de cinste în casă. Cel mai mult îmi place să șed după masă, la locul meu, curățită și frecată, și să schimb două vorbe cu tovarășele mele. Afară de căldarea cu apă care se duce uneori afară și se întoarce, toate stăm numai în casă.”

„Mai taci, că ai vorbit destul!” a spus scăpărătoarea și a izbit o dată în cremene de au sărit scânteii în toate părțile. „Mai bine să ne veselim oleacă!”

10. Chibriturile se făleau pentru că:

- a) deveniseră importante în gospodărie
- b) erau făcute din lemn
- c) puteau aprinde lumina
- d) proveneau dintr-un brad bătrân și înalt
- e) erau așezate pe masă

11. Potrivit celor spuse de chibrituri, roua era considerată:

- a) sursa de apă pentru brazi
- b) ceai de diamant
- c) o avere
- d) apa cu care se îmbăia pădurea
- e) o podoabă

12. Semnul folosit la finalul enunțului „*Mai taci, că ai vorbit destul!*” indică:

- a) o urare
- b) o rugămintă
- c) un îndemn
- d) o poruncă
- e) un salut

13. Ce a devenit trunchiul bradului?

- a) catarg pe o corabie mare
- b) un cufăr
- c) o colibă
- d) o barcă
- e) o corabie mare

14. Ce îi place cel mai mult tigăii?

- a) să fie așezată pe masă
- b) să schimbe două vorbe cu tovarășele ei
- c) să se plimbe
- d) să fie încălzită
- e) să meargă afară

15. Expresia „*a face treabă cu temei*” se referă la:

- a) a face treabă repede
- b) a face treabă încet

- c) a face treabă bine
- d) a face treabă alături de alții
- e) a face treabă singur

În cele din urmă, chibriturile au propus:

„Hai, mai bine, să vedem care dintre noi e de neam mai bun.”

„Mie nu-mi place să vorbesc despre mine, a spus oala de lut. Mai bine vă povestesc o întâmplare care poate să se întâmple oricui. Mi-am petrecut tinerețea la malul mării, într-o familie liniștită...”

„Începe frumos, au spus farfuriile. Cu siguranță că ne va place povestea...”

„În casa aceea, a continuat oala, mobilele erau șterse de praf, dușumelele erau măturate și spălate și la fiecare două săptămâni se puneau perdele curate.”

„Ce frumos povestești!” spuse mătura.

„Da, da! Se vede că povestește o femeie...Așa delicat și fin!” au zis farfuriile.

„Mie mi-a venit poftă să dansez!” a spus vătraul.

„Neam prost!” și-au spus în gând chibriturile.

„Să facem mai multă zarvă!” au spus cu toții.

În clipa aceea a intrat bucătăreasa și toți au amuțit. A luat chibriturile și le-a aprins.

„Acum vede toată lumea ce valoroase suntem. Uite ce tare strălucim și ce lumină dăm!”

Dar repede-repede au ars de n-a mai rămas nimic de ele.

16. Chibriturile au propus să vadă:

- a) dansul
- b) cine este cel mai important în bucătărie
- c) cum este vremea afară
- d) ce putere are fiecare
- e) cine este de neam mai bun

17. Oalei de lut nu-i plăcea:

- a) să vorbească despre ea
- b) să viseze
- c) să îi asculte pe alții povestind
- d) să stea pe raft
- e) să asculte povești

18. În contextul dat, cuvântul cu același înțeles pentru „*delicat*” este:

- a) uimitor
- b) rafinat
- c) expresiv

- d) șoptit
- e) frumos

19. Vătraiului îi venise pofta:

- a) să se certe cu farfuriile
- b) să alerge
- c) să doarmă
- d) să danseze
- e) să șteargă praful

20. Cuvântul „*neam*”, potrivit contextului, are înțeles ca și:

- a) vecin
- b) origine
- c) specie
- d) responsabilitate
- e) prietenie

„Frumoasă poveste!” a spus sultana.

„Da! Da! Acum poți să te însori cu fiica noastră.” a spus și sultanul.

Cu o seară înainte de nuntă tot orașul a fost luminat. Feciorul de negustor a luat rachete, pocnitori și artificii, s-a urcat în cufăr și și-a luat zborul. Turcii țopăiau și dansau și erau fericiți văzând pe dumnezeul turcilor cum trece în cufărul lui zburător.

Apoi feciorul a dus cufărul înapoi în pădure și s-a întors în oraș. Toată mulțimea era în extaz.

„Am văzut pe Dumnezeul turcilor” ziceau ei. Avea o barbă de spumă și zbura cu o mantie de foc.”

Când s-a întors în pădure, feciorul s-a făcut foc și pară deoarece a găsit cufărul făcut scrum. Se aprinsese de la artificii și nu mai rămăsese nimic de el.

Fata sultanului l-a așteptat pe acoperișul palatului toată ziua. L-o fi așteptând și acum, dar el a plecat în lume să spună povești.

21. Ce obiecte a luat feciorul în cufăr?

- a) rachete, tigăi, artificii
- b) rachete, pocnitori și bomboane
- c) rachete, pocnitori și artificii
- d) rachete, lumânări și artificii
- e) rachete, pocnitori și chibrituri

22. Care dintre enunțurile următoare este scris incorect?

- a) Cufărul a ars ca o torță din cauza artificilor.

- b) Rachetele, pocnitorile și artificiile au aprins cufărul.
- c) Este interzisă utilizarea artificiilor!
- d) Turcii au privit uimiți ploaia de artificii.
- e) Oamenii îl considerau pe fiul de negustor adevăratul Dumnezeu al turcilor.

23. De ce era mulțimea în extaz?

- a) pentru că se căsătorise fata sultanului
- b) pentru că le plăcuse povestea
- c) pentru că le plăcea de feciorul negustorului
- d) pentru că au crezut că-l văd pe Dumnezeul turcilor
- e) pentru că a ars cufărul

24. Ce proverb s-ar potrivi mai bine pentru povestea chibriturilor?

- a) Prietenul la nevoie se cunoaște.
- b) Buturuga mică răstoarnă carul mare.
- c) Mâța blândă zgârie rău.
- d) Lauda de sine nu miroase a bine.
- e) Când doi se ceartă, al treilea câștigă.

25. Expresia „*s-a făcut foc și pară*” se referă la faptul că:

- a) Feciorul a luat foc.
- b) Feciorul s-a supărat foarte rău.
- c) Feciorul s-a mirat.
- d) Feciorul s-a bucurat.
- e) Feciorul era dezamăgit.

Test nr. 1

Olimpiade școlare

1. Se dă următorul text:

„Pe unele locuri se văd ca niște răni urmele vechilor codri. Valea se adâncește. Apele spumegă din ce în ce mai zorite.

Alte priveliști încep și toate sunt parcă mai mărețe.

Urcăm pe malul apei. Din când în când munții se dau la o parte și se văd satele.

Trecem prin sate vesele, primitive.”

(Alexandru Vlahuță, *În Vrancea*)

2. Selectați verbele din primele trei enunțuri și analizați-le.

3. Alcătuiți enunțuri cu ajutorul verbelor identificate la exercițiul anterior, trecând aceste verbe la timpul trecut.

4. Găsiți cel puțin un sinonim pentru „se văd”, „zorite”, „mărețe”.

5. Identificați în text o propoziție simplă și analizați-o.

6. Transformați propoziția simplă, dezvoltând-o astfel încât să corespundă schemei:

A.p. S. P.v. A.p. A.p.
adj. subst. com. v. subst. com. adj.

Notății: P.v. = predicat verbal; S = subiect; A.p. = altă parte de vorbire; v = verb

7. Analizați, din textul dat, ultimul enunț.

8. Te afli într-o tabără la munte, în stațiunea Bușteni. Compune o scrisoare adresată bunicilor tăi prin care îi informezi despre clipele petrecute acolo.

Rezolvări teste

Concurs școlar tip I

Rezolvare test nr. 1

Etapa I

1	c	o legendă
2	b	la marginea junglei
3	a	la umbra unui copac
4	c	înțelepciunea
5	a	înfometăți și înfricoșători
6	c	bi-vo-lul, în-fri-co-șă-tori, dis-pe-ra-re, în-țe-lep-ciu-ne
7	b	trei substantive, un verb, două adjective
8	a	În timp, vei înțelege valoarea sfaturilor mamei tale.
9	d	a se furișa, a se strecura, a se tupila
10	b	răspunde
11	b	două silabe, opt litere, opt sunete
12	c	rănila
13	b	Rana s-a vindecat.
14	c	înțepat
15	c	Flăcările vor arde funia groasă.
16	a	două verbe
17	b	șase greșeli: Tigru l s-a furișat lângă om întrebându-l dacă-i poate spune ce este înțelepciunea .
18	b	Mama ne așteaptă la masă.

Rezolvare test nr. 1

Etapa a II-a

1	b	în sala de clasă
2	c	îl oprise învățătoarea dintr-a-ntâia
3	a	4-a; 2-b; 1-c; 3-d
4	c	învățătorul era furios pe situația observată în clasă
5	b	adjectiv
6	c	băiatul își pierduse răbdarea
7	d	Garrone stătea cu capul plecat.
8	c	om bun
9	a	pronume personal, persoana a III-a, gen masculin, numărul plural
10	c	Un ulm înalt creștea la poartă.
11	d	patru
12	a	Învățătorul a venit.
13	d	a umili, a insulta, a înjosi
14	c	schilo-dul, im-plo-rând, az-vâr-li
15	b	coboară, cumpără, iese
16	c	voce groasă
17	c	Tata mi-a vorbit scurt și clar despre reguli.
18	a	pronume personal

Etapa a II-a

Rezolvare test nr. 1

Etapa națională

1	c	înăuntrul unui zid de piatră
2	d	se apropia iarna
3	a	o pajiște
4	d	un hambar și un șopron
5	b	gol-goluț
6	a	lăsat în părăsire
7	c	două adjective: Adun raze de soare pentru zilele reci și mohorâte de iarnă
8	c	verb, persoana I, singular, timp prezent
9	d	a ascunde
10	a	zilele

Concurs școlar tip II

Rezolvare test nr. 1

1	b	să pardosească strada și o ulicioară
2	c	patru bănuți de aramă, un halat vechi și o pereche de papuci
3	c	un cufăr fermecat
4	a	pentru că nu avea bagaj
5	c	în țara turcilor
6	e	pentru că toți purtau halate și papuci
7	d	măguliță
8	a	într-o sâmbătă
9	b	sultanul prefera povești vesele, iar sultana povești cu tâlc și cuviincioase
10	d	provineau dintr-un brad bătrân și înalt
11	b	ceai de diamant
12	d	o poruncă
13	a	catarg pe o corabie mare
14	b	să schimbe două vorbe cu tovarășele ei
15	c	a face treabă bine
16	e	cine este de neam mai bun
17	a	să vorbească despre ea
18	b	rafinat
19	d	să danseze
20	b	origine
21	c	rachete, pocnitori și artificii
22	a	Cufărul a ars ca o torță din cauza artificilor .
23	d	pentru că au crezut că-l văd pe Dumnezeuul turcilor
24	d	Lauda de sine nu miroase a bine.
25	b	Feciorul s-a supărat foarte rău.

Olimpiada de limba și literatura română

Rezolvare test nr. 1

2.

se văd = predicat verbal exprimat prin verb, persoana a III-a, numărul plural, timp prezent

se adâncește = predicat verbal exprimat prin verb, persoana a III-a, numărul singular, timp prezent

spumegă = predicat verbal exprimat prin verb, persoana a III-a, numărul plural, timp prezent

3.

Prin oraș nu *s-au văzut* încă urmele inundației.

Albia râului *s-a adâncit* în ultimii ani.

Ploaia torențială *spumega* pe trotuarele înguste.

4.

se văd = se zăresc, se observă;

zorite = grăbite, repezite

mărețe = impunătoare, grandioase

5.

Valea se adâncește.

Valea = subiect exprimat prin substantiv, gen feminin, numărul singular

se adâncește = predicat verbal exprimat prin verb, persoana a III-a, numărul singular, timp prezent

6. Luminoasa vale se adâncește lângă munții falnici.

7.

Trecem prin sate vesele, primitive.

trecem = predicat verbal exprimat prin verb, persoana I, numărul plural, timp prezent

prin sate = altă parte (complement) exprimată prin substantiv comun, gen neutru, numărul plural

vesele = altă parte (atribut) exprimată prin adjectiv, determină substantivul *sate*, gen neutru, numărul plural

primitive = altă parte (atribut) exprimată prin adjectiv, determină substantivul *sate*, gen neutru, numărul plural

8.

Bușteni, 3 iulie 2019

Dragii mei bunici,

Acum trei zile am ajuns cu bine în tabără la munte, în Bușteni. Timpul este minunat și pot să vă spun că avem un program foarte încărcat. În fiecare zi, un profesor voluntar ne informează în amănunt cu privire la toate activitățile ce le vom desfășura. În general, sunt cele primite încă de la înscriere, deci știți și voi cât sunt de distractive și interesante!

Bunico, vreau să te asigur că am grijă de alimentația mea. Ni se servește doar mâncare sănătoasă, iar de dulciuri... ce să zic, nu prea am timp să-mi cumpăr. Nici nu m-am mai gândit la ele, din moment ce sunt foarte atent să nu cumva să ajung târziu la vreo activitate. Pot să te asigur că m-am implicat și în treburile gospodărești, întrucât ieri am fost de serviciu la cantină. Am reușit să curăț trei morcovi mici, iar de cei mari s-a ocupat doamna bucătăreasă. Oricum, m-a felicitat, deci am făcut treabă bună.

Pentru tine, bunicule, am cele mai frumoase fotografii realizate vreodată. Știu că, demult, prin zona aceasta ai făcut armata, așa că sigur îți voi trezi amintiri frumoase.

În rest, toate sunt bune. Mai avem de stat trei zile. În tot acest timp mă voi distra cu doi băieți pe care mi i-am făcut deja prieteni. I-am invitat pe la noi, pe la gospodăria de la țară, așa că veți avea ocazia să-i cunoașteți.

Nu uitați, vom sosi vineri seara, cu trenul de la ora 19:00. Sigur vă voi vedea în gară.

Cu mult drag,
Al vostru nepot, ROBERT